

Jen na hřbitově nedochází k rozporům
mezi obyvateli./Erazim Kohák/

číslo 34
podzim 1995

DOBRY DEN!

Čtvrtletník Čs. sdružení v Kitcheneru

Na vlnách nostalgie i obav III.

Dnes ještě jednou, potřetí a naposled, čtenář doufám dovolí rozčeřit hladinu vzpomínek a poodhrnout opou času, který nás dělí od prvních společných dnů v těndy nám neznámém Kitcheneru. Je to už dávno, co jsme sem přišli a prožité roky nám dávají jaksi možnost posoudit změny, které do těchto míst a do této země život navršil. A věru navršil změn tolik, že jenom někdy, za letního podvečera, při náhodném bloudění polními cestami narazíme - v malých městečkách či vesnicích - ještě na tu původní vůni Kanady našich mladých začátků! Kde že ty začátky jsou! Odešly do stále blednoucí paměti a vzaly si sebou náš elán, sílu a energii, které nám pomáhaly vytvářet náš společný život. Vzaly si sebou i konkrétní lidi, některé předčasně, jejichž opuštěné místo zůstalo navždy neobsazeno. Snad ani nejde zapomenout na hrůzu toho ledového Silvestra roku 79, poznamenaného tragickou smrtí Zbyňka Dvořáčka, přítele z nejmilejších, jednatele naší odbočky, pomocnou ruku kdykoliv ochotnou, duši nenahraditelnou...

Také jeho zásluhou bylo úspěšné působení našeho Televizního vysílání, které jsme provozovali plných deset let. Ne všechny pořady se povedly tak jak bychom - sami amatéři - chtěli, ale přesto jsme dokázali přiblížit na obrazovce kitchenerským krajanům zajímavé lidi exilu - na př. J. Škvoreckého, K. Kryla, J. Hutku, P. Landovského, několikrát členy torontského Nového divadla v čele s F. Čulíkem i sami inscenovali

Havlovu hru Audience, či cimbermannovskou Hospodu na mýtin-
ce. A hlavně jsme informovali lidi o událostech ve vlasti
a udržovali jsme pocit vzájemné sounáležitosti. Byla to ce-
lá řada Čechů i Slováků, která se podílela na pravidelném
'měsíčním Československém vysílání'. Vždyť scénářem počínaje,
přes vlastní vystoupení, snímání kamerami i konečné edito-
vání, bylo vysílání výlučně záležitostí amaterů z Čs. sdru-
žení, kterých zde ani nelze všech vzpomenout, bez obav, aby
se na někoho nezapomělo...

O společenskou pohodu se pod záštitou naší odbočky
také postaraly taneční zábavy a reprezentační i maškarní
plesy. A pro ty, co hledali taneční graciézu co nejdokona-
lejší, nebo jenom pro ty, co mají rádi legraci, jsme pořáda-
li taneční hodiny pro dospělé...

Dlouhou dobu byla také v oblibě představení českých
filmů. Dnes už se ani věřit nechce, že na prvním filmovém
představení, Jirešově Žertu, někdy počátkem seddesátých let
na Connestogo College, bylo 120 diváků, i na podlaze sedí-
cích! Tenkrát v těch dobách komunistické vlády i sebemen-
ší dotyk domova byl čímsi hřejivým, radostným a s výjimkou
pro „upravence“ osmdesátých let, ani ve snu uskutečnitel-
ným.

Procházeje naší kitchenerskou minulostí nelze zapome-
nout ani na období existence našeho místního fotbalového
týmu Czechoslovak Lions, působícího ve II. divizi, jehož du-
ší byl Jenda Vacík a jež do skonání věků budou potvrzovat
sportovní stránky kitchenerského Recordu v městské knihov-
ně. Vacíkovi se podařilo dát do hromady na dvacítku českých
a slovenských mladíků a zpestřit jim jejich sportovní vy-
žívání ve vlastním klubu.

A tak léto střídalo zimu, přešly roky, někdejší „po-
srpnovým“ zbělely /pokud nezmizely/ vlasy a narostla bríš-
ka, někteří už dosáhli penzijní důstojnosti, pár se vrátilo
po pádu komunizmu domů, s některými se už nevidíme...

Už dávno nechodíme nakupovat do HiWay, pryč jsou časy, kdy -
když vám cinkalo v kapse pár kvörtrů - tak jste věděli, že
máte u sebe peníze a za kanadský dolar jste dostali čtyři
marky, samozřejmě západoněmecké... A tak se nám naskýtá pří-
ležitost rekapitulovat čas, porovnat svoje vlastní omyly a
dívat se okolo z nadhledu svých zkušeností.

Hrozně rádi jsme si mysleli, že v této zemi žijeme v
demokracii, v čemž nás utvrzoval i náš zpětný pohled na tehdy
totalitní domov. Snad jsme i z počátku měli i pravdu, která

se ale stává méně a méně pravdivou. Kupte si za třicet dolarů, anebo si půjčte v knihovně spis zvící 600 stránek od J.C.W. Armstronga, „Farewell the Peaceful Kingdom“. Kniha má podtitul „The Seduction and Rape of Canada 1963-1994“. Je to věcné svědectví o naší současnosti, ve kterém jde autor ještě dále, když tvrdí, že „Canada is not a democracy. It is nearly a totalitarian society, frighteningly close to a dictatorship...“ Žádný soudný člověk nemůže být bez obav, cítili až mafiózní moc speciálních úzkých skupin společnosti, které mu vnucují svou vůli. Vždyť na př. čtyři tiskové kanceláře /Reuter, France Presse, Associated Press a United Press International/ ovládají více než 90% všech informací ze světového tisku, rádiových a televizních stanic. Více než dvě třetiny školních učebnic, tři hlavní televizní stanice /NBC, CBS, ABC/, 34 vedlejších TV stanic, 59 časopisů /včetně Time a Newsweek/, 58 novin a 41 knižních nakladatelství jsou pod kontrolou deseti obchodních a finančních společností. /Kitchener Record 10.12.94/. Jinými slovy, vše co se dostává do našich hlav, pochází ze stejného pramene o jehož serióznosti nic nevíme. To není pohodlné vědomí...

Jiným důvodem k vráskám může být „politicky korektní“ multikulturalismus, který vedle teoretických kladů, vyvolává také konkrétní obavy. V minulosti Severní Amerika úspěšně absorbovala milióny emigrantů z nejrůznějších zemí světa. Úspěšně proto, že tito se přizpůsobovali převažující evropské kultuře a víře ve svobodu, rovnost, individualismus a demokracii. Důraz na stejná práva pro jedince se však v posledních letech posunul směrem na práva méně úspěšných skupin obyvatelstva. To má za následek zpochybnění myšlenky společnosti sobě si rovných jedinců a naopak prosazování koncepce společnosti přihlížející k rozdílům. Přičemž zaváděním vládních opatření na zvýhodňování určitých skupin nutně musí dojít a také dochází, k diskriminaci. Volební změna v Ontáriu v letošním roce dává naději a to i ostatním částem této velké země. Také mnohokrát diskutovaný rasový problém, kterému v minulých letech vévodil falešný humanismus, bude snad řešen podle spravedlnosti a práva stejného pro všechny. Vždyť ještě nedávno by nebylo možno v tisku číst slova, jaká pronesl prezident USA Clinton v říjnovém projevu v texaském Austinu: „...Black's must understand and acknowledge the roots of white fear of violence and drugs in predominantly black inner cities.“

Vyřkl tak naprosto stejnou myšlenku, která zazněla už před dvěma lety, ve 26. čísle tohoto časopisu, v první části tohoto článku nazvaného „Na vlnách nostalgie i obav“.

Naše Kronika

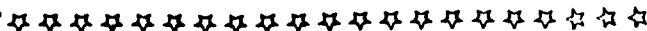
V ýbor naší odbočky Čs.sdružení děkuje všem, kteří nám zaslali účtenky od velkoobchodu Zehr's.Laskavých dárců, kteří na nás pamatovali bylo tentokrát více než v průměru bývá a bylo by pěkné tento standart udržet. Prosíme proto i nadále, nevyhazujte tyto účtenky, ale předejte nám je ku společnému užitku naší komunity! Uvědomte si, že pro vás nepotřebný kousek papíru se může - ve vydatném množství - proměnit ve významnou podporu na naší činnost!

6. července se koná ve Philadelphii sokolský Slet, kterého se zúčastní také naše Sokolky z Kitcheneru-Waterloo. Vystoupí v dnes už slavném cvičení na hudbu Antonína Dvořáka, „Karneval“, které se tolik líbilo loňi na Strahově. Naše Sokolky by rády rozšířily svoje řady a zvou zájemkyně o společná pravidelná cvičení i vystoupení na Sletě v Pensylvánii do svého středu! Volejte 884-1107.

V neděli 3.prosince odpoledne vypravujeme autobus k společné návštěvě Nového divadla v Torontě. V Gogolově Ženitbě vystoupí jako host člen pražského Národního divadla Václav Postránecký. Zájezd je pro členy Sdružení a pro důchodce zdarma, pro ostatní je cena 5 dolarů za osobu. Zájemci volejte Andreu /závazně/ 579-2683.

Šotek se nám vloudil do nových členských legitimací, které byly právě rozesílány. Chybí nám tam slůvko Zaplaceno. Každý, kdo legitimaci obdržel, zaplaceno na rok 95 má. Moc se omlouváme!

DOBŘÍ DEN!

Časopis naší odbočky Československého sdružení v Kitchenaru, Waterloo, Guelphu a Cambridgi Dobrý den rozesíláme zdarma všem Čechům a Slovákům o kterých víme a o kterých předpokládáme zájem. Není to laciná záležitost, uvědomíme-li si, že posíláme Dobrý den na 350 adres. Bez uznání a podpory by to bylo nemyslitelné. Těší nás váš zájem o naši práci a dnes děkujeme těmto čtenářům za dobrovolné příspěvky; které nám došly do uzávěrky 20. listopadu:

T. Šafařík	K. Vary	20.-	manž. Staňkovi	Guelph	10.-
R. Havlová	Toronto	20.-	K. Hamták		10.-
Z. Sekanina	Scarborough	10.-	A. Ševčíková		10.-
M. Celerinová	London	10.-	F. Rous		10.-
E. Fabiánová	London	10.-	A. Vok		10.-
B. Komárková	London	10.-	J. Bubeník	Guelph	10.-
P. Zíma		10.-	V. Pavličík		10.-

Pokud se stěhujete, sdělte nám prosím novou adresu, každé poštou vrácené číslo jsou vyhozené peníze!

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Následkem sovětské okupace naší země v roce 1968 se rozšířila škála českých /a slovenských/ jmen - většinou už dětí „posrpnových“ - v nejrůznějších sportech, po celém světě. Vzpomenme jen tenistek a tenistů Navrátilové /USA/, Kochtové /Německo/, Hingisové /Švýcarsko/, Hláska /Švýcarsko/, Krajíčka /Holandsko/, Pimka /Belgie/, hokejistů Lanze /Kanada/, Bendy /Německo/, Pavlu /Itálie/, fotbalisty Vrablice /Kanada/, či naši mystryni světa K. Kubenkovou v lyžařské akrobacii.

O pilné a talentované sportovní gymnastce Yvonne Touškové jsme už jednou psali. Tenkrát to byla nadějná závodnice kanadského týmu juniorů. Dnes je Yvonne patnáct let a je nejlepší gymnastkou ženského kanadského národního družstva. Na letošním Mistrovství světa v gymnastice družstev v Japonsku se kanadský tým šesti závodnic pro Olympijské hry 96 v Atlantě nekvalifikoval, ale jeho nejlepší členka - dcera českých rodičů - Yvonne Toušková má ještě reálnou možnost probojovat se na Olympiádu jako jednotlivkyně. Hodně bude záležet na jejím umístění na Mistrovství světa v gymnastice jednotlivců v dubnu příštího roku v Puerto-Rico. Yvonne budeme držet palce a přát hodně zdu!

Naše poděkování patří panu Václavu Táborskému za velice pěkný večer, který s námi strávil 29. září. Pořad filmů a vyprávění byl příjemným zážitkem a oživením našeho života v Kitcheneru.

Tradiční Mikulášská nadílka se koná v St. Jacobs v sobotu 2. prosince ve 14 hodin. pokud nemáte ještě přihlášené děti volejte hned sv. Mikuláše/884-1107/, aby měl dostatek dárků. Maminky prosíme /a předem děkujeme/ o pečivo a cukroví na vánoční stůl pro děti.

SPORY zdánlivé - SPORY skutečné

O zločinech bývalého komunistického pořádku bylo řečeno a napsáno tolik, že už začíná hrozit inflační znehodnocení. I v naříkání a stěžování musí být dodržena správná míra, nemá-li kvílející ztratit věrohodnost. Nadmíra pohoršování a láteření může dokonce i nudit.

Není účelem těchto řádků jakkoliv snižovat nebo omlouvat násilí a křivdy spáchané starým pořádkem. Ani není úkolem vymýšlet novou variaci na staré téma. Úkol, který si pisatel těchto řádků předsevzal zní následovně:

"Rozlišit mezi tím, co vadilo na starém komunistickém systému řadovým občanům a co na něm vadilo kapitánům Nového pořádku."

Není to jedno a totéž. Dvě strany, v tomto případě řadoví občané Východní Evropy a elity, se spojili proti společnému nepříteli z rozdílných důvodů. Není to nic neobvyklého. Příkladů taktického spojení lze uvést celou řadu.

- Za Druhé světové války spojily se v Burmě Indičtí nacionalisté s Osou a vytvořili Indian National Army, bujující na straně Japonska. Tato armáda měla i svůj ženský útvar. Souběžně s INA vznikla i jedna SS-divize ze Sikhů a Indů. Prý se počítalo, že bude nasazena v bojích ve Francii... Nacistický rasismus nestál v cestě tomuto spojení. Německá poštovní správa vydala dokonce známku na počest Sikhům - jakýsi nacistický internacionalismus v praxi.

- V Jižní Africe se vytvořila společná fronta černého obyvatelstva, které bylo právem nespokojeno se stávajícím pořádkem a Anglo-amerických elit za svržení apartheidu. Z hlediska elit byla ovšem pravá příčina sporu jinde. Nikoliv v apartheidu, ale ve skutečnosti, že bohatství země bylo v nesprávných rukou, tj. Afrikánců, kteří se dopustili dvou těžkých zločinů : a/přílišné samostatnosti a b/přílišné úspěšnosti.

Se zeměmi, jímž byly přiděleny služební role, hraje se zvláštní hra, jejíž pravidla zní následovně:

"Pokud jsou úplně na dně snažíme se jim pomoci a přivinout je na svou hrud. Naše humanitární úsilí nezná mezí. Jakmile se ale ukáže, že si dovedou poradit, děláme všechno, aby se vrátily tam, kam po právu patří, tj. opět na dno."

V tažení proti komunismu uvádějí se obvyklé důvody, a oprávněně, jako např. teror let padesátých, šikanování, nejhrůznější omezování, nízká životní úroveň atd., tj. důvody, pro něž byl starý pořádek většině obyvatelstva nepřijatelný. Nicméně však z hlediska elit, které tento boj vedly a vedou, jsou tyto obvykle uváděné důvody pouze jakési nepostradatelné morální fráze - **spory zdánlivé** - za nimiž se skrývají **spory skutečné**.

Pochopit tento rozdíl není nikterak obtížné. V cestě nám stojí naše vlastní zaujatost a zároveň obava, kam by nás podobné úvahy dovedly. Ve sporu mezi dábelským Východem a ctnostným Západem bychom mohli skončit kdesi mimo v území nikoho.

Jak poznáme, zda určitá věc je pravým předmětem sporu a nebo pouhou záminkou, za níž se skrývá spor skutečný ?

Všimněme si, jak je jedna a táž situace posuzována podle toho, zda ji lze připsat na vrub oficiálnímu nepříteli a nebo spřátelené straně. Je-li posuzování rozdílné, je uvedená situace pouhou záminkou a nikoliv pravým předmětem sporu. Jestliže jsem například odsuzoval nesamostatnost země před rokem 1989, nemohu ji schvalovat po roce 1989. Nemohu odsuzovat chudobu před určitým datem a omlouvat po určitém datu. Jestliže jsem v minulosti jednu věc odsuzoval a nyní mi nevadí, dopouštím se dvojí míry neboli pokrytectví.

Samozřejmě, že existují mezní situace. Někdy je třeba použít násilí, včetně atentátů, i když tyto metody ve většině případů odsuzujeme. V uvedené tabulce **Dvojí míry** se o žádné krajní jevy nejedná .

Určitá situace

Před rokem 1989

Něco je velmi drahé.

Neefektivní, centrálně řízené

Něco je velmi levné.

Netržní přístupy. Neproduktivní
tace.Zaměstnanci jsou málo
placeni.Represivní vedení. Také neefekt
dářství. Zaměstnanci předstíraj
a vedení předstírá, že platí.
Gulášový komunismus. Vládnoucí
fale snaží podplácet dělníky. T
demagogie.Zaměstnanci jsou dobře
placeni.Znamení korupce. Tajné napojení
KGB.Někteří jedinci velmi
zbohatnou.Pravá tvář socialismu. "Ráj" dě
níků.Někteří jedinci velmi
zchudnou.Země nemá žádnou nezávislou
politiku.Porobený národ (V krajanských t
Sovětizace a ztráta identity. (t
středně a vysokoškolsky vzdělan

Sgrafity na zdech domů.

Výkřik mladé generace proti vše
totalitě.

Šíření sobectví.

Zhroucení morálních hodnot.

Šíření brakové literatury
a pornografie.

Morální bahno. Také Biafra ducha

Čistě pragmatické jednání.

Jak hluboko může klesnout člově
Také krach totalitního myšlení.

Hlídané hranice.

Barbarství, jež nemá místo v o
lizované Evropě 20. století.

Stoupající zločinnost.

Zhroucení mezi-lidských vztahů.

Lidé se nezajímají o věci
veřejné. Tráví svůj čas
na chatách, stavbou domků
a honbou za majetkem.Hmotařství. Zrada demokratických
ideálů. Také Biafra ducha.
Nepsaná dohoda mezi vládci a ov
danými: "Vy nás necháte vládnout
vám necháme vaše souk
Znamení beznaděje a bezmoci.

Tabulka dvojí miry

stlení

Po roce 1989

- -----
- ospodářství. Efektivní tržní hospodářství. Konečně začaly fungovat trhy ! Odbourání neefektivních dotací.
- státní do- Výkonná tržní ekonomie.
- ivní hospo- Progresivní vedení. Konečně začaly fungovat
í, že pracují Snaha povzbudit k vyšším výkonům.
- klika se zou- Trhy odměňují schopné pracovníky.
aké sociální
- na STB nebo Schopní jedinci mají v tržní ekonomii otevřené dveře. Rozmach podnikatelských talentů.
- lníků a rol- Stát není chůva. Také výchova k zodpovědnosti. Pozn.: I tržní stát je chůva a dokonce velmi starostlivá, ale jen pro správné lidi.
- iskovinách). Národní stát je přežitek. Všichni jsem
Pro potřeby přátelé z jedné "Global Village".
é vrstvy).
- ubíjející Vandalismus.
- a. Přirozená lidská reakce. Každý nechť sleduje své blaho. Viz. Adam Smith a homo economicus.
Svoboda projevu.
- c ? Pružnost a dynamičnost. Únik z nesmyslně zideologizovaného světa.
- vi- Dobré hranice - dobří sousedé.
Stará selská moudrost.
- Cena za demokracii.
- l Znamení zdravé ekonomie. Není třeba se starat. Všechno je v pořádku.
- á-
my
omí."

Tyto domácí situace mají své protějšky i v posuzování jednotlivých států. Jak rozdílně je posuzována jedna a táž věc ! Spojenci konají pouze dobro. Mohou se sice někdy mýlit, ale vždy s nejlepšími úmysly. Naproti tomu nepřátelská strana nemůže nikdy nic dobrého vykonat, leda pouhým nedopatřením. A nebo se jedná o dábelskou vychytralost. Příklady následují.

Chátrající městské domy, brlohy a špína.

- * Na Kubě jsou způsobeny systémem. Toto tvrzení není třeba dokazovat. Je to velmi jednoduchá záležitost.
- * V Mexico City nejsou způsobeny systémem. V případě Mexika se jedná o velmi složité záležitosti a souvislosti.

Bombardování a vyhazování domů do povětří.

- * Bombardují-li Sarajevo Srbové, dopouštějí se terorizmu a nesnesitelného porušování mezinárodních norem.
- * Dělají-li totéž spojenci, mluvíme o mírovém procesu, "Operation Restore Hope" nebo vyčišťovacích akcích.

Státní terorizmus.

- * Provádí-li bezpráví nesprávná strana, naše morální rozhořčení nezná mezí.
- * Strážci ideologické čistoty, praporečníci ušlechtilého lidství, nejlepších demokratických tradic apod., se dostávají do potíží, mají-li vysvětlit státní terorizmus správné strany, tj. oficiálního spojence. Nejmoudřejší jest mlčet. To je případ Východního Timoru, kde zahynulo na následky Indonézké okupace v letech 1970-73 okolo 250 tisíc z původního počtu asi 700,000 lidí, aniž by pronikla zmínka na veřejnost. Jsou-li ideologičtí komisaři přitlačeni ke zdi, tj. v situacích, které jsou všeobecně známé, hovoří o rozdílné mentalitě, o menším zlu, které zabránilo většímu zlu o kontextu apod. Nikdy nemluvíme o obětech systému, dopouští-li se bezpráví správná strana.

V Argentině v 70. letech bylo asi 4000 za živa vyhozeno z letadla do moře, zmizelo dalších 10000 beze stopy.

A to ve stejné době, kdy se vedla kampaň za lidská práva ! Zajímá^{va} situace nastala v roce 1983, kdy CIA zaminovala přístavy v Nicaragui a CHARTA 77 vydala prohlášení odsuzující způsob jakým se CIA vměšovala do záležitostí jiného státu. Rada svobodného Československa, která se vždycky k prohlášení CHARTY vyjadřovala, nevěděla, co si v tomto případě počít. Heslo Pravda vítězí nahradilo v tomto případě daleko prozaičtější **Koho chleba jíš, toho píseň zpívej !** Rada se vyjádřila, že každý máme právo na

svůj názor. Představme si, jak by vypadalo prohlášení Rady, kdyby třeba Sověti zaminovali přístavy v Dánsku ! Zbývá tedy opovědět na otázku, co bylo a je skutečnou podstatou sporu mezi námi ,tj. správnou stranou a těmi druhými, tj. nepřátelskou stranou. (Názvosloví se mění, podstata zůstává. Správná strana se kdysi označovala pojmem Západ, nesprávná Východ. Dnes je spíše na místě mluvit o Severu a Jihu.) Jaké jsou tedy skutečné zločiny nesprávné strany, které musejí být po zásluze potrestány ? Jsou myslitelné tři těžké zločiny:

1. Porušení subordínace

2. Tok peněz nesprávným lidem a

3. Úspěchy nesprávné strany.

K bodu č. 1.

Snaží-li se strana, jíž byly přiděleny služební role, ze svého podřízeného postavení vymanit, přivolává na sebe hněv a zlobu mocných. Je celkem jedno, co žádá. Samostatnost je sama o sobě těžkým zločinem, ba dokonce agresí. Takovou opovážlivost nelze tolerovat. Zde byl hlavní důvod Studené války. I kdyby sovětské imperium řídili andělé, dostali by se do sporu, pokud by odmítali služební role. Uvnitř sovětského imperia se samozřejmě netolerovaly žádné vlastní cesty k socialismu. Tak jako se netolerují žádné vlastní cesty ke kapitalismu.

To první byl případ Československa z roku 1968, to druhé případ Guatemaly z roku 1952. V Guatemale se uskutečňovaly od roku 1944 reformy po vzoru Rooseveltova programu "New Deal". Tento program nebyl uznán za vhodný pro Guatemalu a byl přerušen velmi krvavým zásahem.

Za povšimnutí stojí řeč, kterou hovoří mocná strana.

- V případě husitských válek, které byly v podstatě snahou o samostatnost českých zemí, se hovořilo o vymýcení kacířství.
  - Náš staříčkový Mocnář a Zeměpán musil pozvihnouti meče, aby učinil přítrž nesnesitelnému řádění Srbska.
  - Československému lidu hrozila ztráta socialistických vymožeností. Viz Brežněvova doktrina.
  - V Guatemale, Chile, Řecku, Dominikánské republice a v Panamě se zachraňovala demokracie. Viz Monroeova a Trumanova doktrina.
- Pořádek nahoře, pořádek dole!

K bodu č. 2.

Každý systém musí dbát, aby bohatství zůstalo ve správných rukou. Nelze připustit, aby nesprávní lidé příliš bohatli.

Velká část sporu mezi Západem a zeměmi jímž byly přiděleny služební role, spočívá v pokusu o nasměrování toku peněz nesprávné straně. To byl v podstatě důvod konfliktu s Irakem. Hrozilo, že by užitek z naftových polí mohl plynout Iraku. Sadam byl a je vražedný gangster a jenom z tohoto důvodu by měl být svržen. Ale o to nejde. Samozřejmě, že byl nasazen vysoký morální tón - nelze tolerovat agresí, lidská práva jsou nedělitelná - atd. V případě Východní Timoru, kde jsou velká naleziště nafty, byla Indonézská agrese shledána v pořádku, neboť Indonézie je spojenec a užitek z těžby bude plynout správným směrem, tj. velkým mezinárodním firmám a nikoli místnímu obyvatelstvu, tj. nesprávným lidem.

Pro politika, jenž se snaží, aby užitek plynul domácímu obyvatelstvu, se používá termínu **nacionalista**. Pokud o tom jenom mluví, ale nic nedělá, dostává přívlastek **umírněný**. Jakmile to začne myslet vážně, stává se **radikálním nacionalistou**. Umírněné nacionalisty lze tolerovat, pokud nelze najít vhodnou náhradu, radikální nacionalisty tolerovat nelze. Správní lidé naproti tomu nejsou nikdy nacionalisté, nýbrž **patrioti**.

Místní vladaři, kteří bez reptání plní rozkazy, si vysloužili označení **pragmatických politiků a nebo demokratů**.

Mnoho rozruchu okolo deficitu a vyrovnaného rozpočtu není ničím jiným nežli snahou omezit tok peněz nesprávným lidem, tj. většině obyvatelstva. Jistěže státní dluh je problém, ale jiný než se všeobecně tvrdí. Jak mohou finanční instituce stát v čele boje za snížení státního dluhu? Kdyby vlády měly skutečně vyrovnaný rozpočet, nepotřebovaly by si půjčovat a tedy by nepotřebovaly ani banky! Je to jako kdyby cestovní kanceláře propagovaly heslo **Všude dobře, doma nejlíp**.

A komu by půjčovaly peníze bohatí lidé, kdyby zmizely státní bondy, Treasury Bills a Treasury Bonds, tj. kdyby vláda měla skutečně vyrovnaný rozpočet? Na začínající restaurace?

V souvislosti se státním dluhem a deficitem stojí za zmínku, že Federální vláda používá jiné účetní metody nežli je obvyklé v běžné praxi. Mezi provinciemi není jednotnost. Některé používají stejnou metodu jako Federální vláda, jiné nikoliv. Není tedy jasné, jak stanovit přesně výši deficitu.

Starý komunistický pořádek, neschopný a nespravedlivý, mnohdy řídil tok peněz nesprávným směrem. Připomeňme si školní jídelny, jesle, školky, střední a vysoké školy zdarma. Závodní dovolené, půjčky novomanželům na byt, dělnické jízdenky, bezplatné zdravotnictví. Atd.

Tyto vymoženosti byly doslova trnem v oku a vážným předmětem sporu. V obchodním tisku se mluví o **rozmazlování**.

Josef Švejk říkával: "Na chudej lid musí bejt přísnost."

K bodu č. 3.

Nesprávné straně nelze přiznat úspěchy. Neúspěchy jsou samozřejmě přijímány s povděkem, neboť potvrzují doktrinu. Úspěchy naproti tomu představují hrozbu dobrého příkladu. Nákazu, kterou je třeba zastavit. Ideologickým pracovníkům způsobují nesprávné úspěchy těžkou hlavu. Takové věci je nejlépe popřít. Uvedme si příklad ze Svobodného slova, 14. května 1990, článek **Kampaň je pro každého s nadtitulkem Naše nadcházející volby očima americké politoložky**, Madeleiny Albrightové. M.A. praví: ... "Čtyřicet let se u vás nic nedělo a lidé zcela odvykli rozhodování....."

Nic se nedělo? Jen si připomeňme Bruselskou výstavu 1958, Expo 1967 v Montrealu, vlnu avantgardních filmů, Laternu magiku, vlastní výrobu automobilů nákladních i osobních, první hromadné očkování proti dětské obrně Sabinovou vakcínou počátkem 60. let (následující rok nebyl zaznamenán jediný případ onemocnění), úspěchy ve sportu, soběstačné zemědělství, dobré školství, učňovský systém nízkou zločinností (nájemní domy a kostely nebylo třeba přes den zamykat) atd. Není to snad dost na tak malou zemi?

Nelze veřejně přiznat fakt, že děti čs. emigrantů mají často veliký předstih, zejména v matematice, nelze připustit, že velká část našeho venkova žije v domech nesrovnatelně vyšší kvality a estetiky. A tak zůstává konto nesprávné strany stále negativní.

Jaký je závěr? Kulisy se mění, podstata zůstává.

Body 1,2 a 3 jsou skutečným předmětem sporu.

Martin Jelinowicz

Pojede se do Toronta!

Vladimír Lukeš

Zase přikvačil čas zájezdů do Toronta. Žlutý školní autobus se naplní těmi, kteří mají na školu už jen prchavé vzpomínky. A z těchto blednoucích vzpomínek obvykle zůstávají v paměti nejlépe uchovány ty na uličnické kousky a možná též na první lásky.

Proč se jezdí hromadně do Toronta? Říká se, že se jede do divadla za kulturou. To možná obstojí při cestě tam, ale to ještě jen tak dlouho, nežli se tam dojede. Sotva autobus zastaví na parkovišti, nikdo nemyslí na divadlo nebo na kulturu. Každý se hrne honem do fronty na větrníky, věnečky, laskonky, punčové řezy, obložené chlebičky, kávu... Plní se břicha a plní se též krabice, které potom putují domů jako suvenýrový doklad naší kulturní výpravy. O přestávce se stání ve frontě opakuje tak dlouho, dokud je na pultě co prodávat. Prodejna Prague Deli mění název: „U snědeného krámu“.

Na cestě zpátky to vypadá spíše jako návrat z jakéhosi výprodejního nákupu. Hlavy většiny účastníků totiž mizí za plnými krabicemi. Co je v krabicích, to už víte. Sladkosti a obložené chlebičky pro ty nezúčastněné, ale po kultuře také bažící a nebo jen „dorazit“ sami sebe. Máme výmluvu - spojili jsme příjemné s užitečným. Tady se ale hlásí o slovo relativita: je příjemným to nácpaní břich a užitečným ten kulturní zážitek anebo je to obráceně - příjemný kulturní zážitek a čas užitečně ztrávený plněním břich?

Přes vynikající představení se ale musím přiznat, že jsem se dožil také zklamání. Když jsem si šel o přestávce pro další, teprve čtvrtý věneček, už nebyly! Na štěstí tam zbylo ještě pár jiných zákusků, takže jsem cestou domů hlady nezemřel.

Když jsem, za pár týdnů po zájezdu, byl zase v Torontě, zastavili jsme se se synem také v Prague Deli pro něco na zub. Při placení jsem prodavače říkal, že mám stížnost. Ta

se zprvu tvářila dosti nejistě, potom ale slíbila, že moji stížnost vyřídí. Stěžoval jsem si totiž na ten skandální nedostatek věnečků v divadle a projevil víru, že se příště polepší. Teď mám ale obavy, nebudeme-li příště ty autobusy potřebovat dva!

Ach, jak je ta naše kultura sladká!

Toto podzimní číslo Dobrého dne má malé zpoždění a protože se už blíží nejslavnější svátky v roce, Výbor naší odbočky Čs. sdružení přeje touto cestou všem svým členům a příznivcům

**Veselé Vánoce a
šťastný Nový rok!**

A až budete na Štědrý večer sedět kolem rodinného stolu pod rozzářeným vánočním stromkem a poslouchat radostné tóny Rybovy České mše vánoční Hej Mistře!, vzpomeňte si, že je tomu právě 200 let, co tato líbezná skladba poprvé zazněla v rožmitálském kostelíku o půlnoci 24.XII.1795!

Rádi byste ušetřili náklady spojené
s prodejem Vašeho domu?
Obrat'te se na nás.

For Sale By Owner

F.S.B.O.
Real Estate
Consultants

578-5970

Toll: 1-800-665-3470

HANA MATYS

Piš'te nám!

Vladimír Bubík
22 Murray Hill Crt.
Kitchener, Ontario
N2E 1N9

Obsah štávků nemusi nutně vyjadřovat
názor vydavatele, který si rovněž vyhrazuje
právo příspěvky upravít a zkrátit po
potřeba.

